

STJUE de 10 de setembre de 2015, assumpte C-266/14

Es considera temps de treball el desplaçament directe entre el domicili del treballador i les instal·lacions del primer client, i entre les de l'últim client i el domicili (accés al text de la sentència)

Una empresa dedicada a la instal·lació i manteniment d'alarmes va decidir tancar totes les seves oficines provincials i va adscriure tots els treballadors a les oficines centrals. D'aquesta manera **els treballadors que havien de realitzar les seves tasques desplaçant-se als diferents clients, van passar de recollir i retornar el vehicle d'empresa en el seu centre de treball provincial a desplaçar-se des del seu propi domicili**. Per a l'empresa, el desplaçament entre el domicili del treballador i el primer client, i entre l'últim client i el domicili, **no constituïa temps de treball**.

L'AN va suspendre el procés que s'havia iniciat per reclamació sindical i va sol·licitar al TJUE que indiqués si aquell temps s'ha de considerar com de treball, a la llum de la *Directiva 2003/88/CE del Parlament Europe i del Consell de 4 de novembre de 2003 relativa a determinats aspectes de l'ordenació del temps de treball*.

El TJUE sosté que es tracta de temps de treball per les següents raons:

- Les disposicions de la Directiva relatives a la durada màxima i al temps mínim de descans **constitueixen normes de Dret social d'especial importància. Els períodes de "temps de treball" i "període de descans" s'exclouen mútuament i no hi ha un concepte intermedi**. L'art. 2 de la Directiva, que defineix aquests conceptes, no pot sotmetre's a cap excepció.
- Els desplaçaments d'aquests treballadors per dirigir-se als centres dels clients són l'instrument necessari per a l'execució de la prestació laboral. **No tenir en compte aquest període comportaria la desnaturalització del concepte "temps de treball"** i una reducció en la protecció de la seguretat i la salut dels treballadors.
- **Abans del tancament de les oficines provincials, l'empresa considerava els desplaçaments entre oficina provincial i client com a temps de treball**.
- Durant els desplaçaments, **els treballadors es troben sotmesos a les instruccions de l'empresari, que pot canviar l'ordre dels clients o anul·lar o afegir una cita**. Els empleats no poden, en conseqüència, disposar lliurement del seu temps.
- Davant el temor que els empleats dediquin a assumptes personals l'inici i final de la jornada laboral, recorda que **es pot controlar el compliment del treball, com a facultat inherent de l'ocupador**.
- **Els treballadors van perdre la possibilitat de determinar lliurement la distància entre el seu domicili i el lloc habitual d'inici i fi de la seva jornada laboral**, fet pel qual no se'ls pot obligar a assumir el cost de la decisió empresarial.
- En definitiva, per a un treballador que ja no té un centre de treball fix, **s'ha d'entendre que exerceix les seves funcions durant el desplaçament cap a o des d'un client**.